

anslaa hendes muntre Tone. „Desuden har jeg Hastværk! Som De ser, er jeg rejseklædt, pilgrimsklædt jeg er paa Vejen ud til mit forjættede Land!“

„Deres forjættede Land? Hvad mener De?“

„Aa, jeg mener vist egentlig ingen Ting,“ sagde han pludseligt igen alvorlig og saa' ned.

De gik atter et Par Minutter i Tavshed.

Hun skottede et Par Gange hen til ham med sit opmærksomme Blik. Han gik dér ved Siden af hende i sin lange Overfrakke, med bægge Hænder og Paraplyen paa Ryggen, en Smule foroverbøjet og lidt slæbende i Gangen.

„Hvor De dog er et utaknemligt Menneske!“ sagde hun saa igen med et Forsøg paa at le. „Jeg kunde virkelig have Lyst til at holde en ordentlig Straffepræken for Dem. Har De da slet ikke lagt Mærke til, at baade Himmel og Jord skoggerler til Dem i Dag, og at alle Vorherres Fugle synger omkap over Deres Hoved? Ser De heller ikke, hvordan jeg allerede priser Sommer i Dag? Eller kan da intet i Verden længer slaa et Smil af Deres Ansigt? Jeg vil sige Dem, jeg er virkelig paa Veje til at blive en Smule fornærmet paa Dem. Jeg er f. Eks. overbevist om, at De slet ikke har lagt Mærke til, hvorledes jeg i Dag havde pyntet